

РЕШЕНИЕ

№ 7661

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 20.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **914** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

8

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно -осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] [населено място], чрез управителя С. И. И., срещу Решение № ПИ-1/05.01.2021г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Постановление с изх. № С180022-022-0097275/30.11.2018г. за налагане на обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП – С..

В жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на горепосоченото решение на Директора на ТД на НАП – С., като издадено в нарушение на материалния закон и на административно-производствените правила. С жалбата се иска отмяна на решението и на потвърденото с него постановление като незаконосъобразни. Правят се възражения, че обезпечението е наложено върху несъществуващо имущество, което е довело до нереално извършено обезпечение. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание – жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Ответната страна – чрез юрк. Р. по изложените съображения в съдебно заседание и в писмените бележки –оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, III отделение, 75 -и състав, след като обсъди

доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата срещу решение № ПИ- 1/05.01.2021г. е постъпила в срока по чл. 268, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Установено е, че [фирма], ЕИК[ЕИК] има изискуеми задължения общо в размер на 494,64 лв., в т.ч. главница в размер на 280,17 лв. и лихва в размер на 214,47 лв., считано към 31.12.2020г., по изпълнително дело №22060006264/2006 г. За обезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №22060006264/2006 г., са предприети действия от публичен изпълнител, а именно: Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С 180022-022-0097275/30.11.2018 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С180022-022-0097275/30.11.2018 г. е наложен на [фирма], ЕИК[ЕИК], запор върху безналични ценни книжа, притежавани от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар, в общ размер на 435,01 лв., главница в размер на 280,17 лв. и лихва в размер на 154,84 лв., считано към 30.11.2018г.

На основание чл.203. ал.3 от ДОПК с издадено Запорно съобщение с изх. №С180022-120-0005844/30.11.2018 г. до Централния депозитар с вх. №02-2018-11677/03.12.2018 г. На 08.10.2020 г. е подадено от [фирма], ЕИК[ЕИК] възражение за изтекла погасителна давност с вх. №0200022-000-0461454/08.10.2020г. по описа на ТД на НАП С.. Издадено е разпореждане с изх. №С200022-137-0009529/03.12.2020 г. на публичен изпълнител, връчено на 15.12.2020 г., с което е постановен отказ за прекратяване на производството по принудително изпълнение.

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 180022-022-0097275/30.11.2018г., е връчено на 13.12.2020г.

Посоченото постановление е потвърдено от Директора на ТД на НАП С. с оспореното Решение № ПИ-1 от 01.05.2021г. по съображения, че за извършените от публичния изпълнител изпълнителни действия са налице законовите изисквания да бъде извършена преценка по целесъобразност от публичния изпълнител за налагане на запор върху безналични ценни книжа, а именно: наличие на установено и изискуемо публично задължение, въз основа на акт, представляващ годно изпълнително основание за образуване на принудително изпълнение, по смисъла на чл. 209 от ДОПК.

По делото са приложени всички доказателства, събрани в хода на административното производство, както и събрани в хода на съдебното производство.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София-град излага следните правни изводи:

Обжалваното Решение № ПИ-1/05.01.2021г. на Директора на ТД на НАП – С. е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът, издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално- правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД

НАП-гр. С.- град, на когото изрично по силата на чл.267 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор, а от доказателствата по делото е видно че, лицето А. К. Г. към датата на издаване на Решението е заемала длъжността Директор ТД на НАП-С.- считано от 08.10.2019 година.

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. При издаването му, Директор ТД на НАП- С.- град е нарушил процесуално-правните разпоредби, което е довело и до нарушаване материално- правните разпоредби на ДОПК.

В разпоредбата на чл.266, ал.1 ДОПК е посочено, че всяко действие на публичния изпълнител може да бъде обжалвано от длъжника или вискателя пред Териториалния директор на съответната териториална дирекция на НАП, а в разпоредбата на чл.267 от ДОПК са визирани правомощията и на съответния териториален директор на ТД на НАП по повод подадена жалба срещу действия на публичен изпълнител, а самото принудително изпълнение е регламентирано в Глава двадесет и пета на ДОПК-чл.209-269п ДОПК. От своя страна, в чл.197, ал.1 от ДОПК е посочено, че Постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния вискател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. По аргумент от нормата на алинея трета на чл.197 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Решението на административния съд не подлежи на обжалване.Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната. Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му.

От своя страна потвърденото постановление е издадено в писмена форма и съдържа предвиденото в нормата на чл.196 от ДОПК- реквизити - името и длъжността на органа, който го издава;2. наименованието на акта, номера и датата на издаването му, фактическите и правните основания за издаването му, наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите,. вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага,. забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му.

При издаването на потвърденото Постановление за налагане на обезпечителни мерки, публичен изпълнител е нарушил процесуално правните разпоредби на ДОПК, което е довело и до нарушаване на материално правните разпоредби на ДОПК.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12, ал.2, т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона /ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл.195 от ДОПК е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановлението е изчерпателно изброено в нормата на чл.196, ал.1 ДОПК- постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му, фактическите и правните основания за издаването му, наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите, вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Видовете обезпечителни мерки са посочени в нормата на чл.198,ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва- с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Наложеният запор върху притежаваните от лицето ценни книги е незаконосъобразен. Правната регламентация на запор върху ценни книжа, се съдържа в разпоредбата на чл.203 и сл. от ДОПК, като по силата на чл.203, ал.1 от ДОПК, налагането на запор върху налични ценни книжа става чрез опис и изземване от публичния изпълнител, който ги предава за съхранение в банка. За изземването и предаването на наличните ценни книжа в банка се съставя протокол. При налагането на запор върху налични поименни акции или облигации публичният изпълнител уведомява дружеството за

това. Запорът има действие за дружеството от получаване на запорното съобщение. От своя страна, Запорът върху безналични ценни книжа се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Централния депозитар, като едновременно с това се уведомява дружеството. Ц. депозитар уведомява незабавно съответния регулиран пазар за наложения запор и запорът по ал. 3 и 4 има действие от момента на връчването на запорното съобщение, а съгласно разпоредбата на чл.20б, ал.6 от ДОПК, Ц. депозитар и лицето, водещо регистър на държавни ценни книжа, са длъжни в 3-дневен срок от получаване на запорното съобщение да съобщят на публичния изпълнител какви ценни книжа притежава длъжникът, наложени ли са други запори и по какви претенции, а от получаване на запорното съобщение безналичните ценни книжа преминават на разпореждане на публичния изпълнител.

В случая, отново по отношение на този вид обезпечителни мерки липсват доказателства изобщо запорът да е произвел действие, както и за стойността на безналичните ценни книги, какви са по вид, стойност и за това дали те са собственост на длъжника. Механично е наложена една обезпечителна мярка, която по никакъв начин не е произвела нито действие, нито пък са налице условията и предпоставките за налагането и, което води до незаконосъобразно налагане на едни предварителни обезпечителни мерки, без каквито и да било основания. Няма никакви доказателства, че размерът на предполагаемото публично вземане ще се затрудни, нито пък има доказателства дали жалбоподателят изобщо притежава безналични ценни книжа, каква е тяхната стойност, собственост ли са на длъжника. Наложените обезпечителни мерки са неподходящи и не съответстват на обезпечителната нужда. Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното Решение е незаконосъобразно, подлежащо на отмяна, както и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Съдът не притежава правомощия да задължава публичен изпълнител да вдига запор, защото вдигането на запора е правна последица от отмяната на Постановлението за налагане на обезпечителни мерки и има друг ред за това.

Относно спора за поправка на ОФГ с Решение № ПИ-1-ОФГ/07.06.2021г., на директора на ТД на НАП – С.:

В хода на съдебното производство е издадено Решение № ПИ-1-ОФГ/07.06.2021г., на директора на ТД на НАП – С., с което е поправена очевидна фактическа грешка в Решение №ПИ-1/05.01.2021г. Решението за ОФГ е обжалвано от С. И. с жалба вх. № 21375/17.06.2021г., в която се излагат доводи за незаконосъобразност на същото.

Очевидна (явна) фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната действителна воля на решаващия в дадено производство орган и нейното външно изразяване в писмения текст на административния акт/решението. Самото поправяне на грешката не се явява изменение на първоначалната воля на решаващия орган предвид същността на допуснатия порок. Поради това поправката на явната фактическа грешка не представлява нарушение на принципа, че административният орган не може да променя или изменя вече постановен акт по собствен почин. Чрез нея само се премахва несъответствието между волята на компетентната да разгледа спора инстанция и нейния външен израз. Производството по отстраняване на явна фактическа грешка дава възможност да се отстрани порокът от самия орган (административен или съдебен), което е в съответствие с принципа на бързина и процесуална икономия, присъщи на административния процес във всичките му фази.

Казано с други думи, напълно възможно и житейски срещано е компетентният орган

да формира воля за решаване на случая в мотивите на издавания акт, но в неговата диспозитивна/разпоредителна част да изрази друго, а не това, за което е изложил изрични, ясни и изчерпателни мотиви и съображения. Във всички тези случаи е налице очевидно разминаване между формираната воля за разглеждането и решаването на случая, и нейното крайно обективизиране в разпоредителната част на акта - органът е пояснил как следва да се реши случаят, но е постановил нещо различно от това, което е решил. Ето в тези случаи му е предоставена изричната възможност сам да изправи допуснатата грешка и несъответствие, така че да се получи единен акт откъм формирана воля и нейното крайно изразяване.

От така поясненото може да се заключи, че поправката на очевидна фактическа грешка действително обслужва възможността по най-бързия и ефективен начин да бъде отстранено допуснатото несъответствие от самия орган, който го е допуснал. Както се посочи, поправката на ОФГ се различава от забраната издателят на постановен акт сам да го изменя по това, че поправката на ОФГ само отстранява явно несъответствие между съдържанието на волята и нейното изразяване.

В разпоредбата на чл.62 ал.2 АПК не е предвиден срок, в който административният орган може да извърши поправка на допуснатата фактическа грешка в издаден от него административен акт. Изрично е посочено, че такава поправка може да бъде извършена и след изтичане на срока за обжалване, т.е. дори и административният акт да е влязъл в законна сила. В настоящата хипотеза поправката е извършена преди актът да е влязъл в законна сила, поради което Съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Воден от горното и на основание чл.197, ал.3 и ал.4 ДОПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-1/05.01.2021г. на Директора на ТД на НАП – С., поправено с Решение № ПИ-1-ОФГ/07.06.2021г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба срещу действия на публичен изпълнител, обективизирани в Постановление с изх. № С180022-022-0097275/30.11.2018г. за налагане на запор върху безналични ценни книжа, издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП – С..

ОТМЕНЯ Постановление с изх. № С180022-022-0097275/30.11.2018г. за налагане на запор върху безналични ценни книжа, издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП – С. и наложената с него обезпечителна мярка.

ОТХВЪРЛЯ жалбата от С. И. И. срещу Решение № ПИ-1-ОФГ/07.06.2021г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № ПИ-1/05.01.2021г. на Директора на ТД на НАП – С..

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно

разпоредбата на чл.197,ал.4 ДОПК.

СЪДИЯ: